

fuldt på udviklingsmulighederne for vedvarende energi herhjemme og i udlandet.

Der er mange hensyn at tage i en afbalanceret og sammenhængende energipolitik. Klimaaspektet er kun ét, et andet aspekt er forsynings-sikkerheden. Jeg lægger som minister for energi-en stor vægt på, at det fortsat er attraktivt at investere i energianlæg i Danmark.

Den kommende kvoteordning vil i sig selv bidrage til forsynings-sikkerheden. Ved at købe yderligere kvoter kan de danske elværker på én gang opretholde produktionen og leve op til deres CO₂-forpligtelser på en omkostningseffektiv måde.

Af hensyn til forsynings-sikkerheden på det nordiske elmarked har vi brug for stabile rammer for elproduktionen på lang sigt; så vil der komme de nødvendige nyinvesteringer i elproduktionen, i takt med at efterspørgslen stiger.

Det må derfor også indgå i de energipolitiske overvejelser, at vi får bragt miljørammerne i form af CO₂-kvoter på plads. Det vil ikke mindst gavne investeringer i havmøller eller i andre former for miljøvenlig elproduktion. Der kan være behov for at se på andre forhold omkring byggemodning af gode arealer til nye havvindmølleparker. Regeringen er klar til at drøfte de samlede rammer for udbygning med vedvarende energi med alle politiske partier.

Med hensyn til energibesparelsesindsatsen viser klimastrategien, at energibesparelser i en række tilfælde fortsat vil være meget fordelagtige. Det skal vi selvfølgelig udnytte, det centrale er jo netop at udnytte de effektive muligheder og lade de ineffektive ligge. Jeg lægger derfor stor vægt på, at der i klimastrategien er formuleret et pejlemærke på 120 kr. pr. t CO₂ for, hvornår et givet initiativ bør fremmes ud fra klimahensyn, og hvornår det må betragtes som for dyrt.

Samtidig vil regeringen lægge vægt på forskningen og udviklingen af nye miljøvenlige energiteknologier. Der er som bekendt afsat anseelige beløb på dette område, dels med energiforskningsprogrammet, dels på det såkaldte PSO-budget og senest med en ny pulje på 110 mio. kr. over 3 år til forskning i vedvarende energi.

Regeringen har desuden forbedret de økonomiske incitamenter til, at private virksomheder udfører deres egen forskningsindsats. Det er nu engang virksomhederne selv, der bedst kender markederne og deres egne behov for både forskning og udvikling.

Som det fremgår, vil regeringen fuldt ud leve op til Danmarks internationale miljøforpligtelser, det blev slået fast allerede i regeringsgrundlaget. Vi vil ikke pålægge befolkningen større økonomiske byrder, end det er nødvendigt for at nå målene. Vi mener det faktisk alvorligt, når vi siger mere miljø for pengene.

Kl. 16.50

Forhandling

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil gerne takke for de to redegørelser fra de to ministre. Det er rart at mærke det engagement, der ligger i det arbejde, der sker på det her område.

I Venstre er vi enige i, at vi skal overholde de aftaler, der er indgået, og det gælder også Kyotoaftalen. Det er jo den, som den tidligere regering med den tidligere miljø- og energiminister i spidsen har indgået på vegne af Danmark, og den er senere blevet bekræftet i Folketinget.

Som det blev understreget af miljøministeren og energiministeren, skal Danmark reducere sit CO₂-udslip med 21 pct. set i forhold til 1990. Der har jo været nogle problemer med at få basisåret helt på plads, det var ikke helt i orden, da den nye regering trådte til, derfor var det den nye miljøminister, der måtte afslutte forhandlingerne med de andre europæiske miljøministre om at få den danske reduktionsforpligtelse på plads.

Den endelige aftale betød, at Danmark i princippet skal reducere 5 mio. t mere, end der var kalkuleret med i den tidligere regering. Det betyder, at det er blevet tilsvarende dyrere at nå reduktionsmålet. Derfor er det blevet endnu vigtigere at finde veje, som betyder, at vi får mest CO₂-reduktion for pengene.

Et yderligere element er, at de prognoser, som den tidligere regering lavede, gang på gang blev ændret og revideret, således at den manko, der fremstod omkring perioden 2008-12, hele tiden ændrede sig. Samtidig var de 5 mio. t, som skyldtes basisårsproblematikken, i sagens natur ikke på plads i disse beregninger, da regeringen gik af.

De nuværende prognoser forudsiger, at der skal reduceres med 20-25 mio. t CO₂-ækvivalenter årlig i 2008-12. Spændet på 5 mio. t skyldes altså basisårsproblemet.

En sådan reduktion sker ikke uden meget store omkostninger, men det er heldigvis sådan, at